

[Ragnhild Andersen.]

sig — og hvis han har gjort det, har han også selv bidraget dertil — fuld løn under en sygdomsperiode. Derfor har vi foreslået, at man i stedet for denne firefemtedelsbestemmelse indsætter fagets gennemsnitsfortjeneste som loft. Denne gennemsnitsfortjeneste vil måske i nogle tilfælde være lavere end den pågældende lønmodtagers fortjeneste eller gennemsnitsfortjeneste, men det er i hvert fald en betydelig mere retfærdig bestemmelse end bestemmelsen om $\frac{4}{5}$ af fortjenesten i den sidste arbejdsuge.

Når det er rimeligt, at tjenestemænd og funktionærer får fuld løn under sygdom, må det også være rimeligt for andre lønmodtagere.

Desuden foreslår vi i ændringsforslag nr. 3, at sidste punktum i § 53, stk. 3, helt udgår. Ifølge denne bestemmelse kan dagpengehjælpen ikke overstige den pågældendes daglige understøttelse fra arbejdsløsheds-kassen.

Ifølge de nylig gennemførte ændringer i arbejdsløshedslovgivningen vil denne bestemmelse måske ikke lige for tiden få betydning for de fleste faggrupper, men hvis den ikke har nogen betydning, er den jo i bedste fald overflødig. Bestemmelsen kan dog måske — det kan man ikke overse i en hånd vending — få en vis begrænset virkning for visse grupper af kvindelige lønmodtagere, der jo får understøttelse efter totredjedels- eller firefemtedelsprincippet ligesom andre, men hvor det gælder, at der beregnes en gennemsnitsindtægt for samtlige kvindelige arbejdere inden for et område, og bestemmelsen kan derfor trække dagpengehjælpen noget ned for grupper, som har en højere gennemsnitsfortjeneste, end det fremgår af udregningen. Vi finder derfor, at bestemmelsen om, at dagpengehjælpen ikke må overstige den pågældendes daglige understøttelse i arbejdsløsheds-kassen, bør udgå. De 16 kr. og 21 kr. i dagpenge for lønmodtagere bør være det mindste, de kan oppebære i dagpengehjælp under sygdom.

Som bekendt har den kommunistiske gruppe ønsket og foreslået i vort forslag til beslutning, at dagpengene i det mindste skulle være på ulykkesforsikringslovens maksimum, d. v. s. 22 kr. 22 øre daglig, som det er for tiden. Vi har dog ikke ved

denne lejlighed stillet ændringsforslag herom, selv om vi stadig mener, at ulykkesforsikringslovens maksimum ville være det rigtige, men vi opfordrer udvalget til at overveje mellem anden og tredje behandling, om det ikke skulle være muligt at sætte lønarbejdernes dagpenge op til ulykkesforsikringslovens maksimum.

Jeg har hermed motiveret de 4 ændringsforslag, vi har stillet, og opfordrer tingets ærede medlemmer til at stemme for dem.

Om ændringsforslagene i betænkningen vil jeg sige vedrørende mindretallets forslag, at vi ikke kan medvirke til deres gennemførelse. Vi er uenige med mindretallet, når det foreslår at nedsætte statstilskuddet. Vi har vel bemærket, at man samtidig foreslår at opdele A-medlemmerne i to grupper, de mindre og de mindst bemidlede, for derved at nå frem til et lavere kontingent for de mindst bemidlede. Vi deler mindretallets ønske om et lavere kontingent eller rettere om kontingentfrihed for de allervanskeligst stillede, men efter vor opfattelse må det ske på en anden måde end den af mindretallet foreslåede, hvad jeg skal komme tilbage til om et øjeblik.

Vi er uenige med mindretallet, når det foreslår, at statstilskud og nedsættelse af sygehustakster skal bortfalde for B-medlemmernes vedkommende. Vi er uenige med mindretallet i spørgsmålet om kontrolafgift ved lægetilkaldelse og i særdeleshed mindretallets forslag om, at lønarbejdsordningen og barselhvileordningen skal forblive, som de er nu, og at der ikke må ydes statstilskud til den supplerende dagpengehjælp til lønarbejdere.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen sagde, at mindretallets forslag var bedre og billigere. For den store lønmodtagergruppe kan der ikke være nogen som helst tvivl om, at det er et betydeligt ringere forslag. Hvad angår spørgsmålet om billigheden, er jeg i og for sig enig med den ærede radikale ordfører, fru Else Zeuthen, der spurgte; ja men hvem vil man spare for udgifterne? Det er jo rigtigt, at der her er tale om fordele på sygeforsikringsområdet, der i fremtiden skal komme alle samfundsborgerne til gode. Det er ideen i lovforslaget, og når man sparer, indskrænker man derfor egne rettigheder, hvis jeg må sige det sådan.